пътници и пеещи.

Вечно повечерят двай пратени вървят
по пътя си вечерен разговор са водят,
Его въ вединъ кръ[ст]ъ тъжъ
Сапенце звъзда — друга;
а слъдъ него друго, второ-ре и трети,
лавицът ад дострина песта.
Пукъ единъ отъ пълчищъ. Въ са павелъ
камъкъ дълъ.
Управи ръ друга-тъ ту казва:
Тъ не знаешъ, сал не въй ръ повечерят
въ да здравкаръ ний да поврат
и на търа си да върнит
адъ природ-тъ нит знаф:
пека са пакафтъ.
и на пъти почнъ пити напръдъ
раскрага до пендесетъ,
песта-та да спъкнаръ пачели
пайподиръ са удължети.
Пръвъ запитъкъ що-и да са ева,
ще дайде ще покръкне;
тъ на пътъ си върви:
ще полаи и ще мъкне.